

Fimmtudaginn 22. október 1987.

Nr. 292/1987. Útvegsbanki Íslands h/f

gegn

Versluninni Kópavogi h/f

Kærumál. Greiðslustöðvun.

Dómur Hæstaréttar.

Mál þetta dæma hæstaréttardómararnir Guðmundur Jónsson, Hrafn Bragason og Þór Vilhjálmsson.

Sóknaraðili kærði 7. október sl. til Hæstaréttar úrskurð skiptaréttar Kópavogs 25. september sl. sem honum varð kunnugt um 2. október. Úrskurðurinn var þannig:

„Umbeðin greiðslustöðvun Verslunarinnar Kópavogs h.f., nnr. 5685-7503, veitist samkvæmt heimild í 7. gr. laga nr. 6/1978 með þeim réttarverkunum, sem í 8. gr. sömu laga greinir í 3 mánuði frá uppkvaðningu úrskurðar þessa að telja.“

Kæran er heimil eftir 10. gr. 1. mgr. gjaldþrotalaga nr. 6/1978.

Lögmenn aðila hafa sent Hæstarétti greinargerðir.

Af hálfu sóknaraðila er þess krafist, að úrskurður skiptaréttar verði felldur úr gildi og synjað um greiðslustöðvun. Til vara er þess krafist, að greiðslustöðvunartíminn verði stytur verulega. Loks er krafist kærumálskostnaðar.

Af hálfu varnaraðila er krafist staðfestingar hins kærða úrskurðar og kærumálskostnaðar.

Hinn 22. september sl. ritaði Sigurður G. Guðjónsson héraðsdómslögmaður bréf til skiptaráðandans í Kópavogi og beiddist þess f.h. varnaraðila, að félaginu yrði heimiluð greiðslustöðvun í allt að 3 mánuði. Kvað hann félagið hafa átt í verulegum fjárhagsörðugleikum í nokkurn tíma. Væri svo komið að 1. október ætti að halda þriðja uppboð til að selja fasteign þess að Hamraborg 14. Þar væri öll starfsemi félagsins, og myndi salan leiða til þess, að aðrar eignir, sem aðallega væri verslunarbúnaður færi forgörðum. Tilraunir hefðu verið gerðar til að selja verslunina og væri enn von um að það tækist. Einnig hefði verið rætt við ýmsa kröfuhafa um breytingu á skuldum. Í bréfinu segir, að bókhald félagsins sé „heldur bágborið“, en Endurskoðunarskrifstofa Árna Björns Birgissonar og

Reynis Ragnarssonar hefði fengið það til meðferðar. Um lista um kröfuhafa, sem fylgdi, segir að hann sé ekki nákvæmur, en brunabótamat eigna sé 31 milljón króna. Á listanum eru taldar skuldir að upphæð 14.080.090,77 krónur. Fyrir skiptarétt var lögð fram yfirlýsing frá stjórn varnaraðila um að lögmanninum væri falið að beiðast greiðslustöðvunar. Þá var lagt fram bréf endurskoðunar-skrifstofunnar um, að unnið væri að ársuppgjöri fyrir 1985 og 1986.

Í kæru og greinargerð sóknaraðila er því haldið fram, að sóknar-aðili hafi ótvíræða hagsmuni af að fá úrskurði skiptaréttar hnekk, þar sem bankinn eigi kröfu á varnaraðila að fjárhæð 4.448,935,00 krónur, sem tryggð sé með veði í hluta fasteignar hans. Hafi greiðslustöðvunin komið í veg fyrir að eignin væri seld á uppboði. Bent er á, að eignin skiptist í tvo hluta og hafi uppboðsmál vegna annars hlutans verið þingfest 14. júní 1981. Það hafi síðan verið tekið fyrir 34 sinnum, en 3. og síðasta uppboð hefði verið ákveðið 1. október sl. Uppboðsmál um hinn hlutann hafi verið þingfest 12. janúar 1983, tekið fyrir 25 sinnum, en lokauppboð ákveðið fyrr-nefndan dag. Eru þessar upplýsingar um uppboð byggðar á yfirlýsingu bæjarfógetans í Kópavogi.

Í greinargerð sóknaraðila segir ennfremur, að veðskuldirnar, sem hvíla á eign varnaraðila, séu „gríðarlega háar“. Er rökstutt, að skuldalisti sá, sem fylgdi greiðslustöðvunarbeidninni, sé ófullkominn. Bent er á veðbókavottorð sem fylgdi greinargerðinni, þar sem taldar eru skuldir tryggðar með allt að 37. veðrétti. Segir sóknaraðili höfuðstól þeirra nema 7.626.139,00 krónum. Með stoð í gögnum, sem hann vitnar til, telur hann, að veðskuldir umfram lista þann, sem lögmaður varnaraðila sendi, nemi „alls ekki undir kr. 10.000,000,00“. Að auki telur hann sig vita um skuld að upphæð 2.000,000,00 króna. Hann telur mikla óvissu um eignir félagsins, en brunabótamatsverð það, sem upp sé gefið, sennilega hærra en markaðsverð.

Af þessu dregur lögmaður sóknaraðila þá ályktun, að grundvöll hafi skort til að heimila greiðslustöðvun. Þá sé ekki ljóst, að fjárhagsörðugleikar hafi verið verulegir, en félaginu hafi gefist langur tími til að koma nýrri skipan á fjármál sín. Þess sé hins vegar ekki kostur á greiðslustöðvunartímanum.

Í greinargerð lögmanns varnaraðila er andmælt því, sem sóknar-

aðili heldur fram um skuldastöðu félagsins og því haldið fram, að fjárhagsörðugleikar þess séu miklir, en fasteignir og aðrar eignir þess mikils virði. Því er haldið fram, að nægilegar upplýsingar hafi verið lagðar fyrir skiptarétt.

Af gögnum málsins er ljóst, að varnaraðili á í verulegum fjárhagsörðugleikum. Félagið hefur fyrir nokkru ráðið lögmann og endurskoðendur til að vera til aðstoðar við tilraunir til að koma nýrri skipan á fjármál sín. Þó að upplýsingar þær, sem fram hafa komið um fjárhag varnaraðila, séu ekki jafnnákvæmar og skyldi, enda bókhald félagsins í ófullnægjandi horfi, þykir nægilega fram komið, að von sé til þess að koma megi fjármálum stefnda í betra horf á þeim tíma, sem skiptaréttur hefur veitt honum greiðslustöðvun. Ber að staðfesta skiptaréttarúrskurðinn. Kærumálskostnaður verður ekki dæmdur.

D ó m s o r ð:

Hinn kærði úrskurður er staðfestur.
